

Udvalgets Fleertal (Alberti, Andersen, Hansen, Knudsen og subsidiært de øvrige Medlemmer) kan ikke følge den i Udcastets § 5 opstillede Maalestof for Alderstillæg; derimod foreslaaer Udvalget følgende Alderstillæg:

for 1ste Klasse efter 5 Aars Tjeneste i denne Klasse	200 Rb.
for samme Klasse efter 10 Aars Tjeneste i denne Klasse i Alt	500 —
for 2den Klasse efter 5 Aars Tjeneste i denne Klasse	200 —
for 2den Klasse efter 10 Aars Tjeneste i denne Klasse i Alt	500 —
for 3die Klasse efter 5 Aars Tjeneste i denne Klasse	200 —
for 3die Klasse efter 10 Aars Tjeneste i denne Klasse i Alt	400 —
for 4de Klasse efter 5 Aars Tjeneste i denne Klasse	300 —
for 5te Klasse efter 5 Aars Tjeneste i denne Klasse	200 —

hvorved vil undgaaes adskillige af de Spring, som findes i den i Udcastet anførte Maalestof, der ogsaa har den Synderlighed, at den nægter Halvdelen af Embederne i 2den Klasse Alderstillæg.

Et Mindretal i Udvalget anseer det rettest, at Embedsmændene i 3die Klasse faae Afgang til Alderstillæg, og at der i denne Klasse findes Grad Sted i Alderstillæg. En herhen sigtende Ændring i 2det Punktum i § 5 findes blandt Ændringsforslagene.

Udvalget anseer det upraktisk og ugjortigt, allerede nu at ville bestemme Godtgjørelse for Contoirhold og for Befordring, da der først i en fjernere Fremtid og mulig under andre Forhold vil faaes Brug for disse Vederlag, som derfor til den Tid dog alligevel — som ogsaa forudsat i Udcastet — maae undergaae en Revision. Udvalget formener, at Contoirholds- og Rejsegodtgjørelserne rettest vedtages igjennem Finantsloven, saasnart et Embede er blevet ledigt, og at der, forsaavidt Embedet skal bestaas, inden Finantsloven emanerer, foreløbig

af Justitsministeren fastsættes en Vederlagssum. Da det maa anerkjendes, at tilfældige Omstændigheder kunne bevirke i et og samme Embede større Udgifter til Contoirhold og til Rejser til een Tid end til en anden, saa maa Udvalget være enig med Udcastet deri, at der igjennem de aarlige Finantslove bør kunne skee Forandringer i Godtgjørelserne for Contoirhold og Rejser.

Af de forskjellige Indberetninger om Justitsembedernes Indtægter sees det, at Kopipengene variere meget i de forskjellige Jurisdictioner; men da Indberetninger for 1859 udvise, at Retsbetjentene have (uagtet der ei er Indberetninger fra alle Embederne) i det nævnte Aar havt i Kopipenge en Indtægt af omtrent 15,000 Rb., saa synes den frivillige og private Charakter, som Kopipenge oprindeligt har havt, at være forsvunden, og Kopipengene synes at være bleve en staaende — skjøndt foranderlig — Indtægt, der, som bemærket i Udcastets Motiver, med Billighed synes at kunne bringes i Modregning ved Contoirholdsgodtgjørelse. Af flere officielle Indberetninger fremgaaer det — hvad der da iøvrigt ogsaa ellers er bekjendt — at en Deel Retsbetjente paatage sig Indkassationer for Private, navnlig ved Auktioner; men, skjøndt disse Indkassationer formeentlig ogsaa besørages af det paagjældende Contoirpersonale, og skjøndt de i denne Henseende følgerlig staae i Klasse med Kopipenge, ere de dog forbigaaede i Udcastet og ikke foreslaaede — saaledes som Kopipenge — bragte i Modregning til Contoirholdsudgifter. Det vilde vistnok være rettest, om Justitsministeriet gjorde Skridt til at formene Retsbetjentene saadanne Indkassationer, hvormed de let kunne stilles deels i en Aft Afhængighed til visse af deres Jurisdictionerbeoere (Forbringshaverne) og i en Slags Modsatning til andre (Debitorerne); men uden Hensyn til dette saaledes opstaaende Forhold, der ikke synes vel foreneligt med Lovgivningens Grundsætninger om Retsbetjentes, navnlig Dommeres, Selvstændighed og Uafhængighed af Enkeltmand, skal Udvalget dog ikke her udtale nogen bestemt Mening om, hvorvidt de afslige Indkassationer saaldene Indtægter og andre lignende i enkelte Indberetninger opførte særegne Indtægter, t. Ex. Vidnegebyrer ved